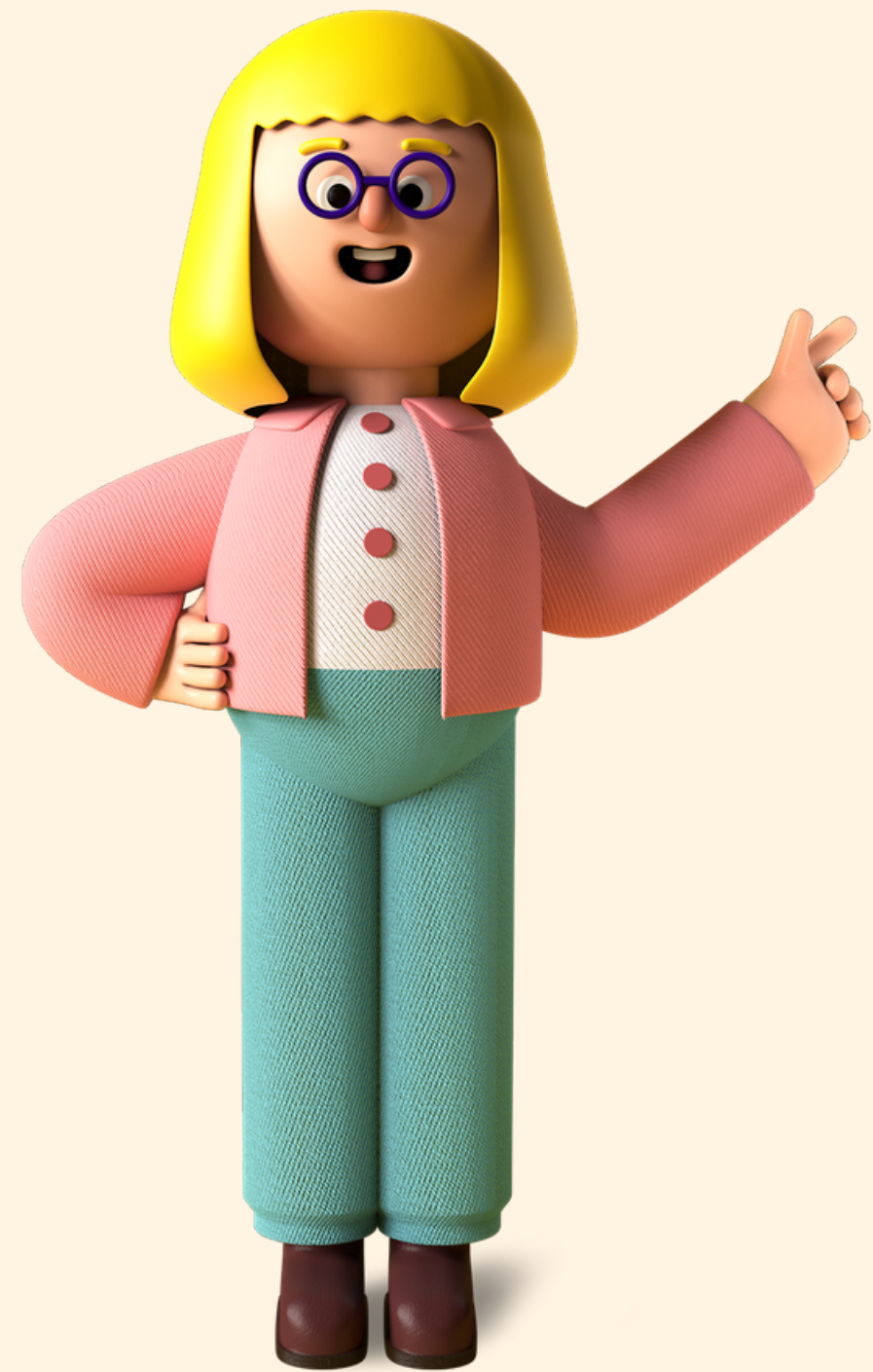

Poradnik dla uczniów i rodziców

NAUKA W DOMU

Nauka w domu może być trudna, ale z całą pewnością jest wykonalna.

W czasie ograniczenia funkcjonowania jednostki związanego z zagrożeniem epidemiologiczną nauka kontynuowana jest z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Jest to trudny czas, nie tylko dla pracowników pedagogicznych ale przede wszystkim dla uczniów i ich rodziców. Dyrektor jednostki oświatowej zobowiązany jest ustalić z nauczycielami tygodniowy zakres materiału dla poszczególnych klas, uwzględniając przy tym:

- równomierne obciążenie ucznia zajęciami w danym dniu;
- zróżnicowanie tych zajęć;
- możliwości psychofizyczne ucznia.

Korzystanie z nowoczesnych technologii rodzi nowe zagrożenia dla uczniów. Szkoła we współpracy z rodzicami powinna zapewnić należyty poziom bezpieczeństwa w Internecie, a przede wszystkim bezpieczeństwo w związku z pracą przy komputerze. Dobór narzędzi przy tej formie kształcenia powinien uwzględniać aktualne zalecenia medyczne odnośnie czasu korzystania z urządzeń (komputer, telewizor, telefon) i ich dostępność w domu, wiek i etap rozwoju uczniów, a także sytuację rodzinną uczniów.

JAK ZORGANIZOWAĆ MIEJSCE DO NAUKI

Aby nauka przebiegała w odpowiednich warunkach, rodzice zobowiązani są w miarę możliwości dostosować w domu ławkę oraz krzesło oraz zapewnić odpowiednie oświetlenie, temperaturę powietrza oraz wentylację. Aby długotrwałe spędzanie czasu w jednej z pozycji nie wywołało negatywnych skutków, należy dostosować meble do wzrostu dziecka, zgodnie z zasadami ergonomii.

Pojęcie ergonomii doczekało się wielu definicji. Według internetowej wersji encyklopedii PWN, ergonomia pochodzi od greckich słów érgon (dzieło, praca) i nómos (prawo). Ergonomia jest dyscypliną wiedzy zajmująca się zasadami i metodami optymalnego dostosowywania warunków pracy do właściwości fizycznych i psychicznych człowieka, zgodnie z wymaganiami fizjologii i psychologii pracy, w celu ochrony jego życia i zdrowia. Innymi słowy ma na celu optymalne dopasowywanie przestrzeni do naszych predyspozycji fizycznych i potrzeb społecznych.

ZASADY PRAWDIŁOWEGO SIEDZENIA

Proste plecy – krzesło powinno zapewniać prawidłową postawę dziecka – dawać możliwość regulacji wysokości siedzenia (klawiatura leżąca na biurku powinna znajdować się na wysokości łokci) i regulacji oparcia.

Opierać się plecami o oparcie krzesła, co zmniejszy zmęczenia kręgosłupa w odcinku szyjnym. Ramiona powinny zwisać swobodnie. Trzymać łokcie przy sobie lub oparte na poręczach fotela, gdyż nie obciąża to dodatkowo pleców.

Podeszwy stóp w butach lub kapciach powinny płasko spoczywać na podłodze.

Wysokość stołu/biurka powinna być dobrana tak, żeby łokcie w przybliżeniu były na tym samym poziomie co przednia krawędź płyty stołu/biurka, gdy ramiona są w pozycji swobodnego opuszczenia.

Trzymać głowę prosto, tak, aby szyja nie była wygięta i nie powodowało to zniekształceń odcinka szyjnego kręgosłupa.

Siedzieć ergonomicznie, regulować oparcie i wysokość fotela. Klawiaturę ustawić nisko, aby nie powodować zgięcia rąk w nadgarstkach.

Regulować wysokość fotela, pamiętając, aby stopy swobodnie opierały się o podłogę. Nogi powinny być zgięte w kolanach pod kątem prostych.

Odpowiednie usytuowanie komputera

Nie tylko odpowiednie meble mają znaczenie, ale również odpowiednie usytuowanie komputera. W tym celu szkoła powinna poinformować rodziców, jak zorganizować stanowisko komputerowe odpowiednie do pracy i nauki dziecka, aby uniknąć nadmiernego obciążenia.

Bezpieczne korzystanie z komputera

Zadbanie o wzrok – górna krawędź monitora powinna znajdować się na linii wzroku dziecka. Nie może ono zadzierać głowy. Ważne jest również, aby na ekranie nie odbijało się światło. Należy dobrze ustawić parametry monitora, aby obraz był wyraźny, czytelny i równomierny. To pozwoli uniknąć negatywnego wpływu monitora na wzrok dziecka.

Biurko – szerokość blatu powinna być na tyle duża, by swobodnie zmieściły się na nim klawiatura, myszka, materiały dydaktyczne i monitor. Pomiędzy przednią krawędzią blatu biurka, a klawiaturą musi pozostać od 5 do 10 cm wolnej przestrzeni na swobodne oparcie dłoni. Wysokość biurka powinna być dopasowana do naszego wzrostu.

Monitor, ustawienie – monitory ustawiamy w takich miejscach, aby nie odbijało się w nich światło naturalne ani światło sztuczne. Nie ustawiamy monitora na tle okna, naprzeciw okna ani na tle innych jaskrawych obiektów. Najlepiej, jeśli są ustawione bokiem do okna w odległości, co najmniej 1m od okna.

Myszka – cała dłoń od kciuka po końce palców powinna leżeć wygodnie na myszy. Część myszki, na której leży ręka powinna być wypukła, a przednia część musi być niższa od tylnej.

Klawiatura – powinna być usytuowaną w linii środkowej ciała użytkownika. Klawiatura powinna być ustawioną na nieślizgającej się powierzchni i w przypadku wysokości klawiatury większej niż 3 cm, należy wyposażyć ją w odpowiednie podkładki pod nadgarstki.

Głowa prosta, mięśnie karku rozluźnione, broda lekko przygięta do klatki piersiowej. Siedzisko krzesła powinno zapewnić oparcie do połowy łopatek siedzącego oraz podpórką lędźwiową.

Podczas pracy przy komputerze preferowane są krótkie przerwy po krótkich okresach pracy przy komputerze zamiast długich przerw po długich okresach pracy. Dłuższe przerwy powinny być przeznaczone na bardziej intensywne ruchowo czynności lub ćwiczenia gimnastyczne. Jest to też czas na odpoczynek dla oczu.

Analizowanie warunków pracy

Stworzenie stanowiska pracy dostosowanego do możliwości psychofizycznych dziecka to jeszcze nie wszystko. Pamiętajmy o ciągłym analizowaniu i modyfikowaniu istniejących warunków.

Samodzielna praca dzieci wymaga od nich wiele wysiłku i mobilizacji. Aby pomóc im w nauce ważne jest wsparcie ze strony rodziców. Pokażmy, że nauka naprawdę może być interesująca i przyjemna. Oto kilka wskazówek, jak pomóc dzieciom w samodzielnym zdobywaniu wiedzy i umiejętności:

1

Należy ustalić stały harmonogram codziennej pracy dziecka. Takie postępowanie wyrobi w nim nawyki systematycznej pracy (według dotychczasowego podziału godzin);

2

Wszystkie dzieci w rodzinie powinny uczyć się w tym samym czasie. Należy zapewnić im ciche i spokojne miejsce do nauki, wyłączyć źródła dźwięku;

3

Rodzice powinni dawać dziecku do zrozumienia, że nauka jest ważna i nie zmieniać ustalonego harmonogramu z błahych powodów;

4

Warto wcześniej przygotować wszystkie potrzebne książki i pomoce;

5

Należy pamiętać o rozdzielaniu materiału na krótsze partie i robienie przerw w nauce (przeciętne dziecko w klasie I potrafi skupić się na 15 minut, w klasie III na pół godziny. Przerwę trzeba zrobić gdy dziecko zaczyna mieć problemy z koncentracją uwagi, jest zmęczone);

6

W nauce warto stosować różnego rodzaju techniki ułatwiające zapamiętywanie: notatki z wykorzystaniem różnych kolorów, podkreśleń, rysunków czy haseł z książek. To wszystko może pomóc dziecku lepiej i bardziej trwale opanować materiał;

7

Dorośli mogą pomagać dziecku zrozumieć polecenie, zaplanować poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udzielić wskazówek naprowadzających, ale nie wyręczać go, nie podawać mu gotowych rozwiązań. Trzeba dać dziecku szansę samodzielnego rozwiązania zadania, a tym samym doświadczenia sukcesu;

8

Życzliwe zainteresowanie i kontrola rodziców nauką dziecka bardzo motywuje do pogłębiania wiedzy. Pamiętajmy więc, aby zauważać nawet niewielkie osiągnięcia dziecka i aby chwalić je za włożony wysiłek i upór. Warto doceniać nie tylko końcowy efekt pracy, ale również sam fakt przystąpienia do niej;

9

Warto pokazywać praktyczne zastosowanie informacji zdobytych w czasie nauki poprzez obserwacje, wspólną zabawę, doświadczenia praktyczne oraz wykorzystanie ich w codziennych sytuacjach.

